

РЕШЕНИЕ

№ 604

гр. Перник, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Божура Г. А.
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20221720200869 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д-63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Г. А. П., с ЕГН *****, адрес:****, депозирана чрез адв. Г. Б. - АК - гр. П., съдебен адрес: *****, срещу наказателно постановление № НП-ПБЗН-ПКО-2 от 11.05.2022г. издадено от директор-Комисар Б. С. Б., на длъжност директор РДПБЗН-Перник, с което за осъществяване на административно нарушение, както следва по чл. 15, ал. 1 вр. с чл. 5, т.5 от Наредба № 8121з-647 от 01 октомври 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите; и на основание чл. 53 от ЗАНН, чл. 24, ал. 3 от Наредба 81213-882 от 25 ноември 2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол и на основание чл. 265, ал. 1 от ЗМВР на жалбоподателя е наложена - глоба в размер на 200 /двеста/ лв.

Жалбоподателят чрез своя упълномощен представител-адв. Б. от ПАК, атакува издаденото срещу него наказателното постановление в законоустановения срок. В жалбата, депозирана срещу него е изтъкнал доводи, че същото е неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде изцяло отменено.

В съдебно заседание, редовно призован жалбоподателят не се явява лично, като се представлява и от своя упълномощен представител-адв. Б. от ПАК, който доразвива доводите, изложени в жалбата. Защитникът на жалбоподателя твърди, че при така описаното нарушение и посочената за нарушена правна норма и събраните по делото доказателства се установявало, че както квалифицираното нарушение е несъставомерно, защото изискването

на чл. 15, ал.1, вр. чл.5, ал.1, т.5 от така посочената Наредба за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите се отнасят за собственици и ръководител на обекти, каквото не се доказва в настоящото производство. Г. П. сочи, че не е нито собственик, нито ръководител на този обект и че не можело да се използва оперативната информация, след като не докажат съответните органи техните тези, лицето да бъде санкционирано по всички възможни норми и закони за назиждане. Соци, че дори и придружителното писмо с преписката, където е посочено, че П. при проверката е заявил, че автомобилът е негов, а не халето. Т.е. той не стопанисва съответния обект. С оглед на фактическите обстоятелства обвинението е станало определено поради липса на точно описание на нарушението, което сочи за материално-правна незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление. Налице е неяснота между фактите и приложимия закон, който води до липса на предмет на доказване и обосноваване. Налице според защитата е едно бланкетно обвинение, с което е нарушено и правото на защита на жалбоподателя. Също така е нарушени и изискването на чл. 57, ал.1, т. 5 и 6 от ЗАНН като не е описано точно извършеното нарушение и доказателствата, които го подкрепят. Също така, въпреки направеното възражение от страна на жалбоподателя, че той не е нито собственик, нито развива търговска дейност, Административнонаказващият орган не е изпълнил задълженията си по чл. 52, ал.4 от ЗАНН, като е следвал преди да издаде Наказателното постановление да провери Акта, с оглед неговата законосъобразност и обосновааност. Накрая посочва, че има съществено разминаване между описанието в Акта и издаденото Наказателно постановление, като и при двете се е получило своеобразно разширяване на административно-наказателното обвинение, което е недопустимо и е абсолютно основание за отмяна на Наказателното постановление. Моли съда, да го отмени Наказателното постановление и на основание чл. 63г, ал.1 от ЗАНН да му присъди направените разноси в настоящото производство, съгласно приложения по делото договор за правна защита и съдействие.

Въззиваемата страна, редовно призована изпраща представител за съдебното заседание-юк Р., моли съда, да потвърди Наказателното постановление на Директор РДПБЗН-Перник, издадено от компетентен административно-наказващ орган при спазване на процесуалните правила и материалния закон. Счита, че същото е издадено в предвидената от законова норма при спазване на всички необходими реквизити. Компетентността на актосъставителя и на Административнонаказващия орган, сочи, че е определена в съответствие с чл.23, ал.1 от Наредба № 8121з-882/25.11.2014 за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол, АУАН е съставен в присъствието на Г. П., а отказа му да подпише същия е установен с подписа на свидетеля Д. С., служител на ОДМВР-Перник. Нарушението е експлоатация на обект, без същият да е оборудван с необходимите средства за първоначално гасене на пожари, съгласно изискванията на чл. 15, ал.1 от Наредбата за правилата и нормите на пожарна безопасност при експлоатация на обектите, във връзка с Приложение 2, към чл. 3, ал.2 от Наредба 1з-192071/29.10.2009 г. Счита, че от събраните доказателства - показанията на свидетелите инспектор М. В. и в днешното съдебна заседание Д. С., се установявало по безспорен начин фактическата обстановка и доказва, описаните в процесния АУАН факти. Счита, че доводите в жалбата са бланкетни и, че Административнонаказващият орган е провел изследване

на релевантните обстоятелствата в административно-наказателната преписка, като е наложил минималния размер на определеното административно наказание, съгласно текстовете на чл. 265 ал.1 от ЗМВР. Моли съда, предвид изложеното да остави без уважение жалбата на Г. П. и да потвърди Наказателното постановление като правилно и законосъобразно.

Пернишкият районен съд, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства и доводите на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 от НПК намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от надлежно процесуално легитимирано лице с правен интерес, поради което и същата се явява допустима. Разгледана по същество съдът я намира и за основателна по следните съображения:

Съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде отменено на процесуално основание, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и съответно издаване на наказателното постановление, както и поради недоказаност на вмененото обвинение.

От фактическа страна:

С акт за установяване на административно нарушение № АУАН-ПБЗН-ПКО-5-2 от 15.04.2022 г., съставен от М. С. В., на длъжност Инспектор - IV степен в РД ПБЗН - Перник против Г. А. П., ЕГН *****, адрес: *****, възпроизведен впоследствие и в издаденото на база същия наказателно постановление е посочено, че , както следва :На 13.04.2022 г. в *****, жалбоподателят извършва нарушение, като експлоатира Автосервиза без същият да е оборудван с необходимите пожаротехнически средства за първоначално гасене на пожари, а именно: 2 бр. прахови пожарогасители с клас на праха ABC, 1 бр. пожарогасител на водна основа с вместимост 9 l за пожари клас B и 1 бр. противопожарно одеяло тежък тип с размери не по-малки от 1,5м на 1,5 т, с което виновно е нарушил чл. 15, ал. 1 от Наредба №81213-647 от 01.10.2014 за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите (Обн. ДВ, бр. 89 от 28.10.2014 г., изм. и доп. ДВ. бр. 37 от 07.05.2021 г.), във връзка с т. I.27 на Приложение № 2 към чл. 3, ал. 2 от Наредба № 13-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар (Обн., ДВ, бр. 96 от 04.12.2009 г., в сила от 05.06.2010 г., попр., бр.17 от 02.03.2010 г., последно изм. и доп. ДВ. бр. 63 от 31.07.2018г.), за което носи отговорност съгласно чл. 5, т. 5 от Наредба №81213-647 от 01.10.2014 за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, във връзка с чл. 140, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, с което виновно е нарушил/а/: чл. 15, ал. 1 от Наредба № 81213-647 от 01 октомври 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, поради което и на основание: чл. 53 от ЗАНН, чл. 24, ал. 3 от Наредба 81213-882 от 25 ноември 2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол и чл. 265, ал. 1 от ЗМВР, и на Г. А. П., ЕГН *****, адрес: *****, е било наложено с НП глоба в размер на:- 200 /двеста/ лева, на основание чл. 265, ал. 1 от ЗМВР.

По делото са били проведени няколко поред съдебни заседания, в които са събрани както писмени, така и гласни доказателства, относими към

предмета на доказване, в това число е проведен разпит на свидетелите- М. С. В. на длъжност Инспектор - IV степен в РД ПБЗН – Перник – актосъставител и на свидетеля по акта- Д. Е. С., полицейски инспектор „Пътен контрол“ към ОДМВР-Перник, и св. И. Н. В.- свидетел на защитата. Видно от разпита на двете групи свидетели, то по делото не се спори, че на посочената в акта дата е била извършена проверка в описания обект, като относно същината на проверката, полицейските служители, сочат, че е била извършена комплексна проверка на различни обекти в това число и на процесния, като на място са били установени лица, в това число и жалбоподателя П., които ремонтирали автомобили в хале на адреса и че нямало в обекта необходимите пожарогасителни средства / св. В.-, *„Във връзка с писмо на ОДМВР Перник е извършена проверка на територията на обл.Перник, съвместно със служители на ОДМВР-Перник, Д“ИТ“ и НАП, на адрес: *****, на този адрес, в сграда еднотажна, с метална конструкция видяхме, че се ремонтират автомобили, може би бяха 5-6 на бр. и всяка от институциите направи проверка по нейната си част. Аз обиколих обекта, влязох в халето потърсих пожаротехнически средства, но не констатирах необходимите, които се полагат за обекта. Констатирах, че няма такива, съгласно приложение №2 от Наредба №13-1971 от 2009г. Необходимите пожаротехнически средства за обекта са следните: 2 броя прахови пожарогасителя от 6 кг. ; 1 бр. пожарогасител на водна основа от 9 кг. и 1 бр. противопожарно одеало -тежък тип. При което дадох на г-н П. ,който приставаше през цялото време на проверката на място, покана за съставяне на акта. Написах датата на която да се яви в РД за съставяне на акта. На същата дата се яви г-н П. и аз написах акта, но той не пожела да го подпише, при което аз извиках двама свидетели, като единият присъстваше на място при установяване на нарушението, той беше от Икономическа полиция, казва се К. К. а другият е Д. С. и съставих акта в РД. Г-н П. направи възражения, че няма установена търговска дейност и не виждал причина да има въпросното оборудване. На мястото на проверката г-н П. каза, че са негови автомобилите, а за обекта каза, че мястото е негово и чака разрешение от общината да го купи. Автомобилите каза че са негови и чака документи от София, че са внесени в страната. Ние не знаем, в кои обекти ще се извърши проверката, полицията ни води на място...На място, в момента на проверката се осъществяваше дейност, работеха хора по една кола, но по всички коли личеше че се работи...” и св. С.-, „Проверката на 13.04.2022 г. и беше част от проверки на няколко обекта. Този беше последният обект за деня, като преди това бяхме на други обекти от същия тип, сиреч автоморги, складове за авточасти, защото повечето така се водят. Беше част от разпореждане на Главна дирекция „Национална полиция“, ако правилно си спомням, да се проверят обекти от такъв тип на територията на нашето ОДМВР. Беше съвместно със служители на други институции....Проверките бяха комплексни, с представители на много институции. Отидохме някъде следобяд в ***, не знам как се води точно адреса, в автоморгата, както всички я знаят в града и е ноторно известна като „Моргата на Г.“. Горе заварихме Г. и един негов работник И.. Ние познаваме Г., защото е част от активния криминален контингент. Попита ни за какво сме там. Обяснихме му защо сме там, той ни покани и ни каза да си направим проверката. Ние направихме проверка на МПС-та, вещи и части, които намерихме там. Обектът представлява дворно място, заградено с ламарини, и вътре има едно, като гаражче. Има и ламаринен*

навес, където се държат части от коли. Не ми е известно да се ремонтират коли там. Когато отидохме имаше два автомобиля подготвени за боя. Но точно когато влязохме те не работеха. Никъде не видях обозначителен знак за мястото. Просто беше място оградено със сини ламарини. Не може да влиза всеки. Ние потропахме и човекът ни отвори. Има контролиран достъп с врата, която се заключва. Не е за обществено ползване. Има вградена система за видеонаблюдение и се използва от лицето Г. П.. Два пъти съм ходил там и два пъти съм го намирал там. Дали се води негово или не, не съм запознат. И на кой се води мястото също не съм запознат. От оперативните работници знаем, че И. е негов работник. От пожарната ги санкционираха, защото нямаха никакво пожарно оборудване. Нямаше никъде пожарогасители. Не си спомням чия собственост са колите. Колите не се търсеха, не бяха обявени за издирване. Но със сигурност не бяха негова собственост. Едната кола беше с регистрационен номер, другата кола нямаше регистрационен номер, но беше подготвена за боя. Вътре имаше части от мотори и коли, но излязоха чисти, когато ги проверихме през системата. Колите бяха разглобени...”/.

Същевременно относно същите факти разпитаният свидетел на защитата И. Н. В., който също е бил на обекта, което сочи и св. С. по време на проверката не отрича, че такава е била извършена и че на място са се ремонтирали автомобили, но сочи, че мястото не е на жалбоподателя П. /”..Спомням си за проверка от полицията и други институции, но датата не мога да сия спомня, знам че беше тази година, през пролетта. Дойдоха в кв.***, в халето, където ремонтираме коли с Г. П., като и други хора идваха там да си ремонтират колите. Това хале се намира на ул.**** *. преди това там беше краварник, и след това го ползваме като автосервиз. Много хора от *** го ползваме това хале. Мисля че това хале е общинска собственост. Голяма е сградата, като половината е обрасла в тръни, а в другата половина има хале, направено от панели, в което могат две коли да влязат. Като написаха акта на Г., тогава аз разбрах, че халето го наричат автосервиз „*****“, защото там няма обозначителни табели. Всеки може да дойде в това хале и да си ремонтира колата. Само наши коли ремонтираме там. Сега в момента аз имам две коли, а Г. има три коли. Дойдоха на проверка тогава полицаи, пожарна и още две жени имаше на проверката. Аз и Г. бяхме в халето, когато дойде проверката. Питаха ме какво правя и аз казах, че ремонтирам на братовчед ми колата, като си дадох и личната карта.... Това хале не е собственост на Г.. По това време ремонтираха на братовчед ми колата. ..”/.

Така основната смислова отлика, която се наблюдава при разпитите на свидетелите, е относно главния предмет на доказване по делото, а именно- не се оспорва, че не е имало пожарогасителни в халето, а спорен момент е халето чия собственост е- на фирмата на жалбоподателя или е общинско място, както и кой стопанисва същото и дали това е фирмата на жалбоподателя, както и дали е имало обозначения, че халето е на жалбоподателя, като не се спори и че там се ремонтират автомобили. За тези спорни обстоятелства, съдът е приобщил и още допълнителни писмени доказателства- писмо с рег. № 18949/23.09.2022 г. от Директор Дирекция „Местни данъци и такси“ при Община Перник, с която уведомяват съда, че за процесното място не е подавана декларация по чл. 14 ЗМДТ, както и че лицето Г. А. П. - няма декларирано недвижимо имущество на територията на община Перник.Фирма “*****“ ЕООД - няма декларирано недвижимо имущество на територията на община Перник, като тези

обстоятелства са съответни и на представените писмени доказателства към жалбата, че Дружеството "*****" ЕООД е със седалище и адрес на управление в гр. С. /което е проверимо служебно и в ТР, и е с представител-жалбоподателя/.

По доказателствата:

Съдът възприе гореизложената фактическа обстановка за установена по несъмнен начин, предвид приетите писмени доказателства, а именно: № АУАН-ПБЗН-ПКО-5-2 от 15.04.2022 г., съставен от М. С. В., на длъжност Инспектор - IV степен в РД ПБЗН – Перник, НП-ПБЗН-ПКО-2 от 11.05.22г. издадено от директор-Комисар Б. С. Б. на длъжност директор РДПБЗН Перник, удостоверение за данни за Фирма, писмо с рег. № 18949/23.09.2022 г. от Директор Дирекция „Местни данъци и такси“ при Община Перник, с която уведомяват съда, че за процесното място не е подавана декларация по чл. 14 ЗМДТ, както и че лицето Г. А. П. - няма декларирано недвижимо имущество на територията на община Перник. Фирма "*****" ЕООД - няма декларирано недвижимо имущество на територията на община Перник, и останалите писмени доказателства в преписката, като по основните заявени факти, съдът кредитира и заявеното от свидетелите, в гореизложения смисъл. Съдът кредитира материалите по преписката, които кореспондират и със свидетелските показания на разпитаните свидетели, като по основния ключов момент- дали е имало пожарогасители в имота, то се установява, че не е имало такива, но досежно обстоятелството за собствеността на обекта, съдът дава вяра на събраните писмени доказателства по делото и в частност писмото от Община Перник, видно от което писмо с рег. № 18949/23.09.2022 г. от Директор Дирекция „Местни данъци и такси“ при Община Перник, с която уведомяват съда, че за процесното място не е подавана декларация по чл. 14 ЗМДТ, както и че лицето Г. А. П. - няма декларирано недвижимо имущество на територията на община Перник. Фирма "*****" ЕООД - няма декларирано недвижимо имущество на територията на община Перник, като тези обстоятелства са съответни и на представените писмени доказателства към жалбата, че Дружеството "*****" ЕООД е със седалище и адрес на управление в гр. С. /което е проверимо служебно и в ТР, и е с представител-жалбоподателя/. Именно по този ключов момент, съдът намира, че макар и обективни, показанията на свидетелите –очевидци от полицейските служители, не водят до еднозначен извод за реализиране на деянието, при оспорване от страна на защитата и не оборват тезата на защитата, имплементирана в показанията на и на свидетеля на защитата, също очевиден, че макар и в имота действително да се ремонтират автомобили, то халето е общинско като собственост, а не е собствено на жалбоподателя, като дори и да е вярно обстоятелството, заявено от свидетеля на защитата, че П. е подал документи да го закупи, то същото очевидно не е негово собствено или на фирмата му към момента на проверката, в този смисъл не може да се даде вяра на оперативна информация, на която се позовават полицейските служители, при положение, че същата не кореспондира с приетите по делото писмени доказателства, досежно това обстоятелство. При тази доказателствена съвкупност, съдът намира, че следва да посочи следното:

От правна страна:

Производството, предмет на настоящето разглеждане е от административно наказателен характер при което е необходимо да се установи дали е деяние, същото представлява ли административно

нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, ако да- извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно-предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган.

Съставянето на актове за извършеното административно нарушение е основополагащ елемент от всяко административно производство. Това е дейност от процесуално естество от чието добросъвестно и законосъобразно осъществяване зависи в голяма степен ефективността на последващата юрисдикционна-наказателна дейност на административно наказващия орган.

Чрез съставения акт се сезира оторизирания административно наказателен орган, със съответния административно наказателен спор и се иска от него да се произнесе по същия, като се внася твърдение, че е налице виновно извършено административно нарушение от определен вид. Абсолютно задължително е и в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление административното нарушение, което е вменено във вина на нарушителя и за което той е санкциониран да бъде описано точно, прецизно и разбираемо, както и да съдържа всички обективни и субективни признаци на посочената, като нарушена норма от съответния нормативен акт.

Също така следва да съществува правно единство между описаното, като нарушение текстово и цифрово в акта и в наказателното постановление. Не на последно място съставеният акт за установяване на административно нарушение, следва да съдържа всички реквизити, посочени в чл. 42 от ЗАНН. В съответствие с разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН актът е подписан от актосъставителя както и от свидетеля по акта. Предявен е на нарушителя за запознаване с неговото съдържание, като в случая тези изисквания са изпълнение по процедурен ред. В срока по чл. 44 ЗАНН нарушителят НЕ е депозирал възражения. Издаденото въз основа на него наказателно постановление е необходимо да съдържа реквизитите, посочени в чл. 57 от ЗАНН и да бъде издадено от компетентен орган / в случая същия е оторизиран видно от приложената Заповед/.

Изводът на състава е, че при съставяне на процесния АУАН и издаване на Наказателното постановление НЕ са спазени установените към съдържанието им императивни изисквания в чл. 42 /"чл. 42. Актът за установяване на административното нарушение трябва да съдържа: 1. собственото, бащиното и фамилното име на съставителя и длъжността му; 2. датата на съставяне на акта; 3. датата и мястото на извършване на нарушението; 4. описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено; 5. законните разпоредби, които са нарушени; 6. собственото, бащиното и фамилното име и възрастта на нарушителя, точния му адрес и местоработата, единен граждански номер; 7. имената и точните адреси на свидетелите, единен граждански номер; 8. обясненията или възраженията на нарушителя, ако е направил такива; 9. (доп. - ДВ, бр. 59 от 1992 г.) имената и точните адреси на лицата, които са претърпели имуществени вреди от нарушението, единен граждански номер; 10. опис на писмените материали и на иззетите вещи, ако има такива, и кому са поверени за пазене. "/ и съответно чл. 57, ал. 1 от ЗАНН /"чл. 57. (1) Наказателното постановление трябва да съдържа: 1. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на лицето, което го е издало; 2. датата на издаването и номерата на постановлението; 3. датата на акта, въз основа на който се издава, и името,

длъжността и местослуженето на актосъставителя; 4. собственото, бащиното и фамилното име на нарушителя и точния му адрес, единен граждански номер; 5. описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават; 6. законните разпоредби, които са били нарушени виновно; 7. вида и размера на наказанието; 8. вещите, които се отнемат в полза на държавата; 9. размера на обезщетението и на кого следва да се заплати; 10. дали наказателното постановление подлежи на обжалване, в какъв срок и пред кой съд"/, както и че деянието е несъставомерни и недоказано, се установява от цялата събрана по делото доказателствена съвкупност, анализирана по-горе в настоящия акт.

Вмененото нарушение на жалбоподателя е такова по чл. 15, ал. 1 вр. с чл. 5, т.5 от Наредба № 8121з-647 от 01 октомври 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, като съгласно цитираните разпоредби то чл.15 гласи- **Чл. 15.** (1) Обектите се оборудват с пожаротехнически средства, видът и количеството на които се определят съгласно приложение № 2 към чл. 3, ал. 2 от Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар. и чл. 5, т. 5- Чл. 5. Собствениците или ръководителите на обектите носят отговорност за: осигуряване на изискващите се пожаротехнически средства по чл. 15; в случая в детайли не е развито е описано нито в акта, нито в НП, че се приема, че обекта попада в тази категория, а дори и да попада, че е със собственик или ръководител жалбоподателя, като крайно лаконично е описанието в този смисъл, каквито и възражения защитата навежда за нарушение на чл.42, т.4 и чл. 57, т.5 от ЗАНН и които съдят намира за основателни. Преценката на възражението в контекста на доказателствената съвкупност налага извод, че по делото не са събрани никакви доказателства собственикът на обекта да е жалбоподателя, напротив в хода на съдебното следствие пред съда са събрани доказателства в точно обратния смисъл, и тогава не става ясно в какво качество е санкциониран жалбоподателя, дори и да е експлоатирал обекта по време на проверката, което и не се спори по делото. Вярно е, че съгласно §1, т.4 от ДР на Наредба № 8121з –647/2014 г. "обекти" са всички недвижими имоти, в т.ч. поземлени имоти, както и че ремонтирането на автомобили само по себе си също е вид дейност и може да бъде квалифицирано като експлоатация на обект. За да бъде ангажирана обаче административнонаказателна отговорност на конкретен субект за неспазване на правилата и нормите за пожарна безопасност обаче, се изисква безспорно установена негова съпричастност към експлоатацията на обекта, а след това и доказано виновно неизпълнение на задълженията, произтичащи от наредбата и то в качеството му на собственик или ръководител на обекта, както е описано в нормата. Такива доказателства по делото не са събрани, напротив тази теза е оборена с приобщеното по делото писмено доказателство- писмо с рег. № 18949/23.09.2022 г. от Директор Дирекция „Местни данъци и такси“ при Община Перник, с която уведомяват съда, че за процесното място не е подавана декларация по чл. 14 ЗМДТ, както и че лицето Г. А. П. - няма декларирано недвижимо имущество на територията на община Перник. Фирма "*****" ЕООД - няма декларирано недвижимо имущество на територията на община Перник, като тези обстоятелства са съответни и на представените писмени доказателства към жалбата, че Дружеството "*****" ЕООД е със седалище и адрес на управление в гр. С. /което е проверимо служебно и в ТР,

и е с представител-жалбоподателя/. При това положение, по делото обвинението остава недоказано от една страна и несъстамерно от друга, наред и с горесцитираните процесуални нарушения при описанието на деянието, които са и самостоятелно основание за отмяна на атакуваното НП.

Изложените съображения мотивират съда да приеме обжалвания административнонаказателен акт за незаконосъобразен, издаден в нарушение закона, деянието е недоказано, което обосновава отмяната му

По изложените съображения, съдът счита, че неправилно и необосновано наказващият орган е достигнал до правен извод, че в случая жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, като актът и НП се явяват необосновани, поради недоказване на повдигнатото с тях обвинение.

Освен всичко до съдът намира, за необходимо да отбележи, че иначе АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни органи съгласно и при спазване на разпоредбите на ЗАНН.

В заключение при липса и предвид констатираните пороци се налага единствено обоснования извод, процесното НП да бъде отменено, като същото е било издадено в нарушение на закона и процесуалните правила арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

РАЗНОСКИ

Предвид изхода на спора и на осн. чл. 63д ЗАНН на жалбоподателя се дължат и следва да се заплатят разноски в производството по делото. Претендира се заплащане на разноски за процесуално представителство в размер на 300, 00 лв.

Съдът счита претенцията за основателна и доказана. По делото е представен Договор за правна защита и съдействие по а. н. дело № 869/2022 г. пред Районен съд Перник, в който е уговорено заплащане на адвокатско възнаграждение в размер на 300, 00 лв. в полза на адв. Б., като е удостоверено, че същото е заплатено в брой. Надлежен ответник по претенцията е РДПБЗН Перник, юридическо лице на бюджетна издръжка и е легитимирана да отговаря за сторените в производството разноски. С оглед на гореизложеното, РДПБЗН Перник следва да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 300, 00 лв. /триста лв. / за осъществено процесуално представителство по делото, като следва да се посочи, че и претендираното възнаграждение е в минимума, съгласно Наредбата, и не подлежи на намаляване под този праг /още повече и че по делото са били проведени три съдебни заседания/.

Предвид изложеното на основание чл. 63 ал.3, т.1 и т.2, вр. Ал.2, т.1 вр.ал.1, вр.чл.58д, т.1 от ЗАНН съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-ПБЗН-ПК0-2 от 11.05.2022г., издадено от директор-Комисар Б. С. Б. на длъжност директор РДПБЗН-Перник, с което на Г. А. П., с ЕГН *****, адрес: *****, съдебен адрес: ****, адв. Г. Б. - АК - гр. Перник за осъществен състав на административно нарушение, както следва по чл. 15, ал. 1 вр. с чл. 5, т.5 от Наредба № 81213-647 от 01 октомври 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите; и на основание чл. 53 от

ЗАНН, чл. 24, ал. 3 от Наредба 81213-882 от 25 ноември 2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол и на основание чл. 265, ал. 1 от ЗМВР му е била наложена - глоба в размер на 200 /двеста/ лв.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 63д от ЗАНН РДПБЗН-Перник, представлявана от директор-Комисар Б. С. Б. на длъжност директор РДПБЗН-Перник, да заплати на Г. А. П., с ЕГН *****, адрес: *****, съдебен адрес: ****, адв. Г. Б. - АК - гр. Перник разноси в размер на 300,00 лв. /триста лв./ за осъществено процесуално представителство по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване на основанията, визирани в НПК и по реда на глава 12-та от Административния процесуален кодекс пред Административен съд-гр. Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____